

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Сокол Євген Іванович, народився 14 лютого 1952 року в с. Кочеток Чугуївського району Харківської області. Національність -українець.

У 1969 р. закінчив із золотою медаллю Кочетківську середню школу та одночасно — сім класів Харківської музичної школи №8 за класом фортепіано.

У 1975 р. закінчив з відзнакою електромашинобудівний факультет Харківського політехнічного інституту з 1974 р. отримував Ленінську стипендію.

За розподілом був залишений асистентом кафедри промислової електроніки ХПІ (нині кафедра промислової та біомедичної електроніки). У квітні 1979 р. закінчив аспірантуру при ХПІ. У грудні 1979 р. захистив кандидатську дисертацію. З квітня 1979 р. працював на кафедрі промислової і біомедичної електроніки на посадах асистента, старшого викладача, доцента, з 1998 р. — професора. З липня 1986 р. — завідувач кафедри промислової та біомедичної електроніки. У 1984- 1988 рр. — заступник декана вечірнього факультету ХПІ при Харківському тракторному заводі, у 1988-1994 — декан вечірнього відділення ХПІ. У 1994 р. захистив докторську дисертацію. У 2012 р. обраний членом-кореспондентом НАН України. З січня 2000 р. — на посаді проректора з навчальної роботи НТУ «ХПІ». З 2002 р. — голова ради проректорів з науково-педагогічної роботи Харківської області. Член експертної ради МОН України з питань проведення експертизи дисертацій. З 2015 року по 2020 рік працював ректором НТУ «ХПІ».

За цикл робіт «Елементи теорії та методи побудови напівпровідникових і твердо тільних перетворювачів електроенергії» у 2000 р, удостоєний премії ім. С.О. Лебедева Національної академії наук України. У 2004 р. визнаний переможцем конкурсу «Високий потенціал» Національної академії наук України за розробку та впровадження перетворювачів частоти для синхронно-асинхронного приводу. У 2005 р. за серію праць, присвячених розробці та впровадженню способів підвищення якості електричної енергії, визнаний переможцем Всеукраїнського конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу» в номінації «Науково-технічна розробка». В 2018 році отримав Державну премію України в галузі науки і техніки.

Член редколегії наукового журналу «Технічна електродинаміка» (Інститут електродинаміки НАН України); відповідальний редактор збірника наукових праць «Вісник Національного технічного університету «ХПІ»; з 1993 р. — співголова Міжнародної наукової конференції «Силова електроніка та енергоефективність», засновниками якої є Відділення фізико-технічних проблем в енергетиці НАН України, Інститут електродинаміки НАН України та НТУ «ХПІ»; член багатьох програмних та організаційних комітетів науково- технічних національних і міжнародних конференцій і семінарів.

Під моїм керівництвом захищено 2 докторські та 18 кандидатських дисертацій. Нині - науковий керівник 5 аспірантів і консультант 2 докторантів. Автор понад 350 наукових праць, серед яких 9 монографій, 5 підручників і навчальних посібників понад 35 авторських свідоцтва СРСР і патентів на винаходи. Маю звання «Винахідник СРСР»